

at de almindelige Bedragerstraffe maa anvendes paa dem.

Jeg synes derfor, det er en naturlig Ting, og ligesom det i det Hele taget er naturligt, at Bedrageri straffes med Fængsel, saa er det særlig rimeligt her, hvor der handles om en Forbrydelse, hvor det — som en æret Taler bemærkede — ellers let kan blive en ligefrem Spekulation, saa at man betragter disse Multter, naar man er saa uheldig at blive opdaget, som en Del af Driftsomtossningerne, som det nok kunde betale sig at bære. Jeg har derfor tilladt mig paaah at foreslaa, hvad jeg haaber vil finde mere Tilslutning nu end tidligere, denne Skærpelse af Straffen, dels i Retning af Fængselsanvendelse som Regel og dernæst ogsaa i Retning af Bekjendtgjørelsen af Domfældelser.

Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra en æret Taler, ikke undlade at fremhæve, at jeg ikke skjønner rettere, end at vi meget godt kunne paral- lelisere denne Lov med Margarine-loven i Henseende til de Forhold, vi her tale om; thi det kan gjerne være, at Hovedgrunden til, at man ønskede Margarine-loven, var at beskytte vort Smørs Renomme i Udlandet; men som Margarine-lovens Ordlyd er, kan der ikke være Spørgsmaal om, at det ogsaa er et Diemed med Margarine-loven at beskytte Indlandet mod, at der her iælges Margarine under Navn af Smør og sikkre os mod at blive narret dermed. Dette frem- gaar paa det Tydeligste af § 3 i Margarine- loven, hvilken Paragraf aldeles ikke tænker paa Udlandet, men skal anvendes i Ind- landet og er beregnet paa Indlandets Han- del; at altsaa Margarine-loven, saaledes som den er, er et Udslag af Bestræbelsen for at sikkre Folk mod at kjøbe Andet, end hvad de betale for, det kan næppe betvivles; og at der er mindre Grund til at sammenligne denne Lov med Bestemmelserne om den kjøbenhavnske Njodkontrol, er paavist af en æret Taler, som jeg ganske kan henholde mig til.

Jeg skal nu endelig gjøre nogle Be- mærkninger om det tredje Punkt, som baade her og i det andet Thing har været Gjen- stand for megen Dmtale, og det er Be- stemmelsen om disse 10 Undersøgere, som skulle ansættes under Laboratoriet. Det maa jo erindres, at med disse 10 Undersøgere tænker jeg mig ikke 10 fuldstændig uddannede Kemikere. Hvis man vil, at det skal være saadanne, da indrømmer jeg, at det vilde blive en temmelig kostbar Foran- staltning, som det maatte overhovedet ikke er muligt for Dieblirket at udføre her, da

det næppe er sagt, vi kunne skaffe saa mange af den Slags Folk, naar der desuden skal skaffes de fornødne Teknikere til Laboratoriet eller Laboratorierne, hvis der bliver to. Men Tanken har været den, at det al- mindelige Politii ikke vil være i Besiddelse af den fornødne Dvelse i og have de for- nødne Forkundstaber til at foretage den Slags Undersøgelser. Derfor har man ment, at nogle Mænd, der praktist ere blevne indøvede i de hyppigst forekommende Undersøgelser af den Art, kunde med større Nytte og i visse Henseender til større Bekvem- lighed for Publikum anvendes til disse Undersøgelser. Forstaa de sig paa Undersøgelsen, er Undersøgelsen simpel, saa skulle de selv kunne foretage den; men hvis ikke, saa indsende de Gjenstanden til Laboratoriet. Naturligvis, hvor mange der behøves af den Slags Folk, af disse Undersøgere, er jo en Skjønssag. En æret Taler her i Dag mente, at det var meget for saa, disse 10 Undersøgere, som ere nævnte i Lovforslaget. Andre have været af den modsatte Mening, og atter Andre have ment, at de slet ikke burde havees. Jeg vil blot ligeoverfor dette gjøre opmærksom paa, at Bestemmelsen er ikke udgaaet fra nogen anden Betragtning end den, at det ikke var nogen kostbar Foran- staltning, der var Spørgsmaal om, og saa det, at det var en Bestræbelse for at faae nogle Folk, som vare noget bedre i Stand til med Nytte at foretage den Slags Undersøgelser end det almindelige Politii. Men for Resten vil jeg udtale, hvad jeg allerede sagde i det andet Thing, at disse Undersøgere ikke for mig ville en saadan Hovedrolle, som de andre Ting i Lovfor- slaget, og hvis det skulde komme til at staa paa det, at man kunde blive enig om det Dvrigt, men ikke om Undersøgerne, saa er det ikke min Mening, at man derfor burde lade Sagen falde; men det er tværtimod min Mening, at saa burde man tage Lov- forslaget og saa stole paa, at maatte Frem- tiden vilde vise Nødvendigheden eller Hen- sigtsmæssigheden af saadanne; saa kan man altid senere komme dertil. — Med disse Be- mærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høie Thing.

Bertelsen (Veile Amts 5te Valgfreds):

Jeg vil kun gjøre nogle saa Bemærkninger til det Lovforslag, her foreligger, navnlig til § 5 i Lovforslaget. Der staar i § 5, at „er der til Brødet anvendt Mel af flere end af een Kornsort, skal Sedlen endvidere være mærket Bl. (s: Blandingsbrød).“ Denne Bestemmelse vil — mener jeg — ikke faae Meget paa sig, d. v. s. den faar ikke saa stor